చెట్లను కరుస్తోందా, గోడను కరుస్తోందా దానికి కరవటమే పనా అన్నారు. దానిని చూసిమనం భయపడితే, మనలను చూసి అది భయపడుతుంది. ఆ భయం వలన కరుస్తుంది. రాగం ఉన్న చోట భయం వస్తుంది. బయం ఉన్నచోట కోపం వస్తుంది. భయం పెరిగితే కోపం పెరుగుతుంది. భయం తగ్గితే కోపం తగ్గుతుంది. మాట మాటకు మనకు కోపం వస్తోంది ఏమిటి అని మీకు అనిపిస్తుంది. దానికి లోపల ఉన్న భయం కారణం. మీ పిల్లల మీద ఎక్కువగా కోపం వస్తుంది దానికి కారణం వారు పాడైపోతారేమోనని మనకు భయం. వారి మీద ఉన్న ఇష్టం వలన భయం వస్తోంది. ఇతరులు ఎలా ఉన్నా వారి గొడవ మనకు ఉండదు. నీవు ఏ పని చేస్తున్నావో ఆ పని సక్రమంగా చెయ్యి. పని సక్రమంగా చేస్తూ, అది నీకు అంటకుండా చేస్తూ ఉంటే ఈ లోకంలో యాత్ర బాగా జరిగిపోతుంది, మోక్షాన్ని పొందుతావు. మీరు పని బాగా చేసారు అనుకోండి, మీరు బాగా చేసారు అని ఎవరైనా అంటే మీకు గర్వం రాకూడదు, వికారం రాకూడదు. మీకు వికారం వస్తే ఈ లోకంలో ఫరవాలేదు గాని పరలోకం పోతుంది. నీ హృదయంలో ఉన్న నిజం తప్పించి మిగతావి అన్నీ నీమనస్సు యొక్క కల్పితమే. నీవు కాని దానిని తలపెట్టుకొనే బదులు నీవు ఏదైతే అవునో దానిని నిరంతరము జ్ఞాపకం పెట్టుకొంటే అది అవుతావు.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 19-2-2000, గణపవరం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

స్వప్నం అసత్యం అనుకొంటాము, జాగ్రదవస్థ సత్యం అనుకొంటాము, స్వప్నం పొట్టిగా ఉంది కాబట్టి అది అసత్యం అనిపిస్తుంది. జాగ్రదవస్థ పొడుగుగా ఉంది కాబట్టి అది సత్యం అనిపిస్తుంది. అది ఎంత అసత్యమో ఇది కూడా అంతే అసత్యం. జాగ్రదవస్థ, స్వప్నావస్థ, సుషిప్తి ఈ మూడు అవస్థలలోను బ్రహ్మం ఉంది. బొమ్మలకు తెర ఏవిధంగా ఆధారంగా ఉంటుందో అలాగ ఈ మూడు అవస్థలకు బ్రహ్మం ఆధారంగా ఉంది. మనం పొందే మూడు అవస్థలు అసత్యమే కాని ఈ అవస్థలకు ఆధారంగా ఉన్నది సత్యం. దానినే తురీయము అని పిలుస్తారు. ఏదైతే సత్యమో అదే మంచిది. ఏదైతే మంచిదో అదే అందమైనది. ఈ మూడు శుద్ధ చైతన్యము యొక్క స్వరూపము. ఈ దేహం శవం అవ్వకముందే లోపల ఉన్న బ్రహ్మమును అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొంటే అమృతస్థితి పొందుతారు, అదే పరమస్థితి, బ్రహ్మానుభవం వారు పొంది, మనచేత పొందింప చేయటం కోసం కొంతమంది గురువులు ఈ భూమి మీదకు వచ్చారు. అటువంటి గురువులలో

షిర్డీబాబా ఒకరు. ఆయనను సిద్ధపురుషుడు అంటారు. మన శరీరం చనిపోతే ఏదో ౧౧ రోజులు చేస్తారు అక్కడితో మన చరిత్ర పూర్తి అయిపోతుంది. అయితే మహాగురువులు, మహాజ్ఞానులు శరీరం చనిపోయినప్పుడు చనిపోయిన తరువాత వారి చరిత్ర ప్రారంభమవుతుంది.

లోకానికి సంబంధించిన పేరు సంపాదించటం కోసం పని చేస్తున్నాము. భగవంతుని దయను పొందటం కోసం మనం పని చేయటం లేదు. అందుచేత మనకు మోక్షం సున్న అని బాబా చెప్పారు. జీవించి ఉండగా ఇంట్లో వ్యక్తులను చూడరు. శరీరం చనిపోయిన తరువాత ౧౧వ రోజు ఘనంగా చేస్తారు. ఎందుచేతనంటే కార్యక్రమం బాగా చేసారు అని అందరూ అనుకోవాలని చేస్తాము. ఇలా పనిచేయటం వలన లోకం యొక్క గౌరవం పొందగలరు గాని భగవంతుని దయను పొందనే పొందరు. మనం ఎందుకు పని చేస్తున్నామో భగవంతుడికి తెలుసు. ఆయన సర్వసాక్షి. మోక్షం అంటే ఈ ప్రకృతిని విడిచి పెట్టి ఎక్కడికో పారిపోవటం కాదు. ఎక్కడకు వెళ్ళినా పంచభూతాలు ఉంటాయి. కాశీ వెళ్ళినా, రామేశ్వరం వెళ్ళినా, అమెరికా వెళ్ళినా పంచభూతాలు ఉంటాయి. దేహంలోనుండి విడిపోవటం మోక్షం కాదు. ఏ నేను అయితే దేహంతో తాదాప్యం పొందుతోందో అందులోనుండి విడిపోవటం మోక్షం. తరువాత ఏదో ఒకటి అవుతావు. అది నీ అనుభవానికి తెలుస్తుంది. ముందు దేహగతమైన నేనులో నుండి విడుదల పొందు. భగవంతుడు మనకు ఇచ్చిన అవకాశములను సద్వినియోగం చేసుకోవాలి. డబ్బు ఉన్నా కొంతమంది లోభిత్వంగా ఉంటారు. కొంతమంది అవసరం లేని ఖర్చులు చేస్తారు, వారి భోగాలకు ఖర్చుపెట్టుకొంటారు. భగవంతుని అనుగ్రహం పొందటం కోసం ఏమి ఖర్చుపెట్టరు, లోకంలో పది మందికి ఉపయోగపడే దానికి ఏమి ఖర్చుపెట్టరు. పరమలోభి ఎటువంటివాడో కేవలం వారి భోగాల కోసం, వారి గొప్పలకోసం ఖర్చుపెట్టేవారు కూడా అటువంటివారే. వాడు, వీడు కూడా సమాజానికి ఏమీ ఉపయోగపడరు. వారు చనిపోయిన వారితో సమానము. మనం పుట్టక ముందు ఈ ప్రపంచం ఉంది. కొన్నివేల సంవత్సరాల నుండి ఈ ప్రపంచం నడుస్తోంది. మనం పుట్టక ముందు ఉన్న జీవకోటి అంతా ఈ మూడు గుణాల మధ్య తిరిగి చనిపోయారు. ౧. తమోగుణం, ౨. రజోగుణం, ౩. సత్వగుణం. మనం కూడా ఈ మూడు గుణాల మధ్యనే తిరుగుతున్నాము. మనం చనిపోయిన తరువాత కొత్త తరం వస్తారు. వారు గొప్పగా ఉంటారని అనుకొంటావేమో డబ్బు పెరగవచ్చు, భోగాలు పెరగవచ్చు. వారు కూడా ఈ మూడు గుణాలమధ్యనే తిరిగి చస్తారు. ఈ లోకంలో అంతకంటే ఏమీ లేదు. అనుకరణ వదిలి వేయండి. పూర్వం గొడవ,

భవిష్యత్ గొడవ వద్దు. ఈ మూడు గుణాలు దేహగతమైన నేనును అంటిపెట్టుకొని ఉన్నాయి. మీరు ప్రయత్నం చేసి ఈ మూడు గుణాలనుండి విడుదల పొందితే మోక్షమును పొందుతారు. ఈ మూడు గుణాల రూపంలోను మాయ ఉంది. ఈ మాయలోనుండి బయటకు రావటం అంత తేలిక కాదు. నిరంతరము నన్ను స్మరిస్తూ ఉంటే, నా పాదాలను ఆశ్రయిస్తే, నేను చెప్పినట్లుగా జీవిస్తూ ఉంటే మాయలో నుండి బయటకు రావటానికి దారి ఇస్తాను అని కృష్ణుడు చెప్పాడు. ముందు తమోగుణం, రజోగుణం విడిచిపెట్టి ఈశ్వరార్పితంగా పనిచేస్తే సత్వగుణం పెరుగుతుంది. అది మీలో ఉన్న మంచితనాన్ని పెంచుతుంది. మంచితనం మనస్సు ను హృదయం వైపుకు మళ్లిస్తుంది, మళ్లించటమే కాదు హృదయంలో శాశ్వతంగా ఉండేటట్లు చేస్తుంది. హృదయం అంటే భగవంతుడు ఉండే చోటు. అక్కడ ఉండగా ఉండగా మనస్సు కరిగిపోతుంది. అప్పుడు నీకు స్వరూపం వ్యక్తమవుతుంది.

నీవు చేసే పని వలన లోకంలో పదిమంది సంతోషిస్తే నీ అహంకారం సంతృప్తి చెందుతుంది. మీరు చేసే పని వలన లోకంలో నలుగురు సంతోషించాలి అనుకొంటున్నావు. అది కురచ ఆలోచన. మీరు చేసే పని వలన భగవంతుడు సంతోషిస్తున్నాడో, లేదో చూడటం లేదు. మీ మొఖాన్ని అటు త్రిప్పటం లేదు. ఆయన దయకు నీవు గురికాకుండా ఆయన స్వరూపాన్ని నీకు ఎందుకు ఇస్తాడు ఆయన ఏమైనా తెలివి తక్కువ వాడా అంటున్నారు బాబా. దేహబుద్ధిలోనుండి బయటకు రావటానికి ఏ పద్ధతిని అవలంభించమంటారు అని అడుగుతున్నారు. దానికి ఒక పద్ధతి అంటూ లేదు. ఎవరికి ఏ పద్ధతి తేలికగా ఉంటుందో ఆ పద్ధతిని అవలంభించి వారు తరించటం ముఖ్యం. నేను చెప్పిన పద్ధతి బుజాన వేసుకొని తిరగండి అని చెప్పటం లేదు. ఆయన హృదయం ఎంత విశాలమైనదో చూడండి. మీ చైతన్య స్థాయిని పెంచుకోవటానికి మీ పద్ధతిలో మీరు ప్రయత్నం చేయండి అనుకరణ వద్దు. ఎవడు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేస్తున్నాడో వాడు ఆ మార్గం మంచిది అనుకుంటాడు. ఇతర మార్గాలు మంచివి కావు అనుకొంటాడు. అలా అనుకొంటే నీకు అహంభావన పెరుగుతుంది. నీవు ఏ మార్గంలో ప్రయాణం చేసిన తరించటం ముఖ్యం. మనం నిర్మలంగా ఈ లోకంలోనికి వచ్చిన జాడ తెలియకుండా పని చేసుకొని పోవాలి. అప్పుడు భగవంతుని దయకు పాత్రులవుతాము. మనం రాజకీయ నాయకులము కాదు కదా మనందరము ముముక్షువులము. అందువలన మనకు టాంటాం అక్కరలేదు. మనం మంచి చేస్తే అదే మనకు వస్తుంది. మనం చెడ్డ చేస్తే అదే మనకు వస్తుంది. ఎక్కడయితే నీవు పొరపాటు చేసావో దాని ఫలితంగా నీవు దుఃఖం అనుభవించాలి. మంచి

పని చేస్తే దాని ఫలితంగా సంతోషం అనుభవించాలి. ఇవి అన్నీ కార్యకారణ సంబంధం. అసలు సత్యం కార్యకారణములకు అది అతీతం. దానికి ఒక కారణం అంటూ ఏమీ లేదు. అది స్వతంత్రమైనది.

జరిగేది అంతా భగవంతుని సంకల్పం ప్రకారం జరుగుతోంది. నేను కర్తను, నేను అది సాధించాను, నేను ఇది సాధించాను అనుకొంటున్నావు. నీలో ఉన్న గుణాల వలనే అలా అనుకొంటున్నావు. నీలో గుణాలు లేకపోతే నీ సంకల్పం ఈశ్వర సంకల్పం ఒక్కటే. భగవాన్ చివరి రోజులలో కేన్సర్‌తో బాధపడే టప్పడు మీ శరీరం బాధపడుతోంది, మీ రోగం నాకు ఇచ్చేస్తే ఆరోగం వలన వచ్చేబాధ నేను అనుభవిస్తాను అని ఒక అమ్మగారు భగవాన్‌ను అడిగారు. నారోగం నీకు ఇవ్వమంటున్నావు. ఈ రోగం నాకు ఇచ్చిన వాడు ఎవడు అన్నారు భగవాన్. ఈ దేహం యొక్క ప్రారబ్దం అలా ఉంది. అది అనుభవిస్తోంది. నేను ఎవడను నీకు ఇవ్వటానికి. అది ఈశ్వర సంకల్పం. నీవు చెప్పే మాట పైకి సత్వగుణం మాటగా ఉంది కాని లోపల అహంకారమే. నీకు దేహబుద్ధి ఉన్నంతకాలం ఏదో కోరిక వస్తూనే ఉంటుంది. నీవు ఏదిగా ఉన్నావో అదిగా ఉంటే కోరిక లేదు, దుఃఖం లేదు. నీవు ఎవరు? ఆత్మవు. నీవు ఆత్మగా ఉంటే ఏ కోరిక ఉదయించదు. భగవంతునికి పరిపూర్ణమైన శరణాగతి పొందితే దాని అంతట అదే మనస్సుకు నిర్మలత్వం వస్తుంది. కాంతి వస్తుంది.

స్వర్గానికి ఒకదేవుడు, నరకానికి ఒకదేవుడు, ఇక్కడ గణపవరానికి ఒకదేవుడు అలా ఇంత మంది దేవుళ్ళు లేరు. దేవుడు ఒక్కడే, వాడుఅవసరమయితే జ్ఞానం బోధించటానికి మావన గురువులను పంపిస్తాడు. భగవంతుని సంకల్పానికి సహాయ సహకారవములు అందిస్తూ ఉంటే అనుకోకుండానే మీరు భగవంతుని దయకు పాత్రులవుతారు. అయితే భగవంతుని సంకల్పానికి ఎవరు సహాయం అందిస్తారు అంటే రజోగుణం ఉన్నవారు, తమోగుణం ఉన్నవారు భగవంతుని సంకల్పానికి సహాయం అందించరు, సత్వగుణం ఉన్నవారు సహాయం అందిస్తారు. సత్వగుణం కూడా ఒకగుణమే అది మోక్షం పొందటానికి సహకారం అందిస్తుంది. అందువలన సత్వగుణం పెంచుకోమని పెద్దలు చెపుతారు. శరణాగతి పొందినవాడు భగవంతుని సంకల్పంతో ఏకీభవిస్తాడు. నీకు అనుకూలంగా జరిగితే ఒకలాగ, నీకు అనుకూలంగాలేనిది జరిగితే ఒకలాగ ఉంటే నీవు ఈశ్వరుడికి శరణాగతి పొందలేదు అని గుర్తు. సత్వగుణం ఉన్నవాడు భగవంతుని సంకల్పమే నా సంకల్పం, అయన ఇష్టమే నా ఇష్టం అనుకొంటాడు. ఎక్కడ ఏ సంఘటన జరిగినా వాడికి దుఃఖం రాదు. ఎందుచేతనంటే ఈశ్వర సంకల్పం ప్రకారం

అలా జరిగింది అనే నిశ్చయం వాడికి ఉంటుంది.

ధనం ఉంటే జనం చేరతారు, అధికారం ఉంటే జనం చేరతారు. ఇవి అన్నీ మెరుపులు. ఈ మెరుపులనుచూసి, లోకానికి సంబంధించిన సంతోషాలు పొందటం కోసం చూసి దేవునికరుణను వదులుకోవద్దు. దేవుడు సంతోషించే పనులే చేయండి. ఏసుక్రీస్తు దగ్గరకు ఒకడు వచ్చి మీకూడా తిరగాలని ఉంది అన్నాడు. అప్పుడు క్రీస్తు నీకు శత్రువులు ఎవరైనా ఉన్నారా అని అడిగాడు. శత్రువులు లేకపోవటం ఏమిటి ఉన్నారు అని చెప్పాడు. మరి నాకూడా తిరుగుతావు అనుకో నీ శరీరం నా కూడా ఉండవచ్చును గాని నేను జ్ఞాపకం రాను, నీ శత్రువులే జ్ఞాపకం వస్తారు. అందువలన మనస్సులో ఎవరి మీద శత్రుత్వం లేకుండా చేసుకొని రా, అప్పుడు తరిస్తావు అని చెప్పాడు.

సద్గురు శ్రీనాన్నగారి అనుగ్రహ భాషణములు, 20-3-2000, చించినాడ

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

అన్నశుద్ధి, ద్రవ్యశుద్ధి అవసరం. అన్నం తినేటప్పుడు తెలివితేటలుగా ఉండాలి. మనకు అనారోగ్యం చేస్తుందని అనుకొన్నప్పుడు అది రుచిగా ఉన్నా తినకూడదు. రుచివేరు, శుచి వేరు. రుచికంటే శుచి ముఖ్యం. శుచి ఉండి రుచిగా ఉంటే ఫరవాలేదు. రుచి ఉండి శుచిగా లేకపోతే అది తినవద్దు. మీ సొంతవ్యవహారాలు ఎంత తెలివిగా చూసుకొంటున్నారో మీరు అన్నం తినేటప్పుడు కూడా అంత తెలివిగా ఉండాలని పెద్దలు చెపుతారు. అది అన్నశుద్ధి. కొంతమంది కష్టపడి ధనం సంపాదిస్తారు. దానిని మంచిపనికి ఉపయోగించరు. చనిపోయేటప్పుడు దానిని తీసుకొని వెళ్ళే అవకాశం లేదు. మీ దగ్గర ఉన్న ద్రవ్యాన్ని ఎప్పుడు ఎక్కడ ఎలా ఉపయోగించాలో అది తెలుసుకొని ఉపయోగించాలి. అప్పుడు మీరు లక్ష్మీదేవి అనుగ్రహానికి పాత్రులవుతారు. ధనం, అధికారం, కీర్తి జీవుడికి గర్వాన్ని తీసుకొని వస్తాయి. అందువలన బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. ద్రవ్యాన్ని దుర్వినియోగం చేయకూడదు. ద్రవ్యాన్ని సద్వినియోగం చేయాలి. అది ద్రవ్యశుద్ధి. మనకు ఉన్న డబ్బును చెడ్డ పనులకు ఉపయోగిస్తే జీవుడు శరీరాన్ని విడిచి పెట్టినప్పుడు ఆ చెడ్డపనులు అన్నీ జ్ఞాపకం వస్తాయి.తెలివి ఉండటం మంచిదే కాని ఆ తెలివిని మీరు ఇంటివ్యవహారాలకు, ఏదైనా పుస్తకం చదివి అర్థం చేసుకోవటానికి ఉపయోగించుకొంటున్నారు. మీ దగ్గర ఉన్న ద్రవ్యాన్ని ఎలా వినియోగించాలి అని చూడటం లేదు. ద్రవ్యశుద్ధి, అన్నశుద్ధి జీవుడికి ఉండటం లేదు. ధనం, కీర్తి, భోగం, కోరిక ఇవి మనకు ముఖ్యం కాదు, భగవంతుని అనుగ్రహం ముఖ్యం. అన్నశుద్ధి, ద్రవ్య